

ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಕಾಡದಿರಲಿ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್!

ಬೆಂಗಳೂರಿನ 'ಕಿಡ್ನಾಯಿ' ಅಥವಾ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ 'ಕಿಮ್' ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ಘಟಕಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದರೆ, ಬಡ-ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ನೂರಾರು ರೋಗಿಗಳ ದಾರುಣ ಕಥನಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಉಸಿರಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಾವಿನ ಮನೆಗೆ ಹರಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡವರಂತೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಬಂದು ಹೋಗುವವರು ಅಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ಗಿಂತಲೂ ಮಾರಕವಾದ ಬಡತನವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲಾ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾದರೂ ಈ ಮಾರಣಾಂತಿಕ ಕಾಯಿಲೆಯ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವವನ್ನು ಬಾಧಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕವಲ್ಲದ ರೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನ ಪಾತ್ರವೇ ದೊಡ್ಡದು. ಈ ಕಾಯಿಲೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಜಡ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯೂ ಇದೆ.

ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ರೋಗಿಯ ದೇಹ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಘಾಸಿಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಬಾಧಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕುಟುಂಬದ ಮಾನಸಿಕ ನೆಮ್ಮದಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ತಪಾಸಣೆ, ಕ್ಷೀರಣ ಚಿಕಿತ್ಸೆ, ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಹಾಗೂ ದಿನನಿತ್ಯದ ಔಷಧಿಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಖರ್ಚುಗಳೂ ದುಬಾರಿಯೇ. ಈ ದುಬಾರಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಕುಟುಂಬಗಳು ಭರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ.

ಮುಂದಿನ ಎರಡು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 70ರಷ್ಟು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಹೆಚ್ಚಲಿವೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೊಸ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು 'ವಿಶ್ವ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆ' (ಡಬ್ಲ್ಯು.ಎಚ್.ಒ) ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿರುವುದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. 'ಡಬ್ಲ್ಯು.ಎಚ್.ಒ' ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ- 2014ರಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ 90 ಲಕ್ಷ ಜನ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿನ 11 ಲಕ್ಷ ಪ್ರಕರಣ ಸೇರಿದಂತೆ ವಿಶ್ವದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಒಟ್ಟು 1 ಕೋಟಿ 40 ಲಕ್ಷ ಹೊಸ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಪತ್ತೆಯಾಗಿವೆ. ಶ್ವಾಸಕೋಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಶೇಕಡಾ 70 ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಪ್ರಕರಣಗಳಿಗೆ ತಂಬಾಕು ಸೇವನೆಯೇ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷ 5 ಲಕ್ಷ ಜನ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ಗೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ಜನರು ಅನಾರೋಗ್ಯಕರ ಜೀವನಶೈಲಿ, ಅತಿ ತೂಕ, ಕಡಿಮೆ ದೈಹಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆ ಹಾಗೂ ತಂಬಾಕು- ಮದ್ಯಪಾನ ಸೇವನೆ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಈ ರೋಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಜಾಗೃತ ಮತ್ತು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಂದ ತಡೆಗಟ್ಟಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಈ ದುರಂತಗಳು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದ ಫಲಗಳಾಗಿವೆ. ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯ ಕೂಡ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಆ ಮಾಲಿನ್ಯದ ಹೆಚ್ಚಳದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಪಾತ್ರವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಆರಂಭಿಕ ಹಂತದಲ್ಲೇ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದರೆ ಈಗ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಾವುಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 40ರಷ್ಟನ್ನು ತಡೆಯಬಹುದು ಎನ್ನುತ್ತದೆ 'ಡಬ್ಲ್ಯು.ಎಚ್.ಒ' ಹೇಳಿಕೆ. ಆದರೆ, ರೋಗಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ತಮ್ಮ ಹೆಸರು ನೋಂದಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ವಾರಗಟ್ಟಲೆ ಕಾಯಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಾಚೆಗೆ, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಂದಲೇ ದೂರ ಉಳಿದ ನಿರ್ಗತಿಕರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಂದ ಹಾಗೆ, ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ರೋಗಿಯ ದೇಹ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಘಾಸಿಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಬಾಧಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕುಟುಂಬದ ಮಾನಸಿಕ ನೆಮ್ಮದಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ತಪಾಸಣೆ, ಕ್ಷೀರಣ ಚಿಕಿತ್ಸೆ, ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಹಾಗೂ ದಿನನಿತ್ಯದ ಔಷಧಿಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಖರ್ಚುಗಳೂ ದುಬಾರಿಯೇ. ಈ ದುಬಾರಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಕುಟುಂಬಗಳು ಭರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಬಡ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನಂತೂ ಮತ್ತಷ್ಟು ದೀನಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ದೂಡುತ್ತದೆ.

ಈಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ 'ಯಶಸ್ವಿನಿ' ಯಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ ಆರೋಗ್ಯದ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದವರಿಗೂ ಒದಗಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ, ಮೂಲಭೂತ ಸವಲತ್ತುಗಳೇ ನೆಟ್ಟಗಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಯಾವ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಏನು ಫಲ? ಭಾರತದಲ್ಲಂತೂ ಅನೇಕ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಪತ್ತೆಯಾಗುವುದು ರೋಗ ಉಲ್ಬಣಿಸಿದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಹೊಸ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಪ್ರಕರಣಗಳು ದಾಖಲಾಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ದಶಕದ ಕೊನೆಗೆ ವಿಶ್ವದ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ರೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಬಾಧಿತರು ಭಾರತ, ಪಾಕಿಸ್ತಾನ, ಬಾಂಗ್ಲಾದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇರಲಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಅಧ್ಯಯನವೊಂದರ ಅಂದಾಜು.

ತಜ್ಞ ವೈದ್ಯರು ಕೊರತೆಯನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬೇಕು. ದೇಶದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು ಕೂಡ ವೈದ್ಯರ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ತಜ್ಞ ವೈದ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ತಜ್ಞರನ್ನು ತರಬೇತುಗೊಳಿಸುವಂತೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸಶಕ್ತಗೊಳಿಸಬೇಕಾದ ಜರೂರು ಇಂದಿನದು. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗವು ವಿಶ್ವವನ್ನು ಬೆಚ್ಚಿಬೀಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಗುಮ್ಮನಗುಸಕನಂತೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜೀವಗಳನ್ನು ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಕಬಳಿಸುತ್ತಿದೆ. 'ಇದೊಂದು ಸಹಜ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ' ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಮಾಜ-ಸರ್ಕಾರ ತಲುಪಬಾರದು.

■ ರಘುನಾಥ ಚ.ಹ.

